

Sygn. akt V GC 435/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Karolina Krzemińska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Ewa Jagieła

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2014 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna we W.

przeciwko T. C.

o zapłatę kwoty 1 020,50 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 20.05.2013r. sygn. akt VI Nc-e 843897/13, który utracił moc w całości

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 020,50 zł (jeden tysiąc dwadzieścia złotych pięćdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01.11.2012r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 227,78 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 197,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V GC 435/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa Towarzystwo (...) S.A. we W. wystąpiła z powództwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu T. C. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...), domagając się zasądzenia kwoty 1.020,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01 listopada 2012r. a także zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 60 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 20 maja 2013 r., sygn. akt VI Nc-e 843897/13, Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił w całości żądanie powoda.

Pozwany złożył sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa.

W uzupełnionym pozwie, strona powodowa podtrzymała dotychczasowe żądanie (k.45-48).

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 05.07.2012r. w mieszkaniu poszkodowanej A. D. położonym w J. przy ul. (...) wystąpiła szkoda polegająca na zalaniu w/w mieszkania. W następnym dniu poinformowała ona o tym powódkę, która ubezpieczała ją od tego typu szkód, zaś w dniu 11.07.2012r. dokonała pisemnego zgłoszenia szkody majątkowej. W toku postępowania likwidacyjnego ustalono, że wspomniana szkoda powstała na skutek intensywnych opadów deszczu podczas remontu dachu prowadzonego przez pozwanego w budynku, w którym znajduje się lokal poszkodowanej. Fakt ten potwierdzony został przez administratora budynku - przewodniczącego zarządu wspólnoty mieszkaniowej. Strona powodowa wypłaciła poszkodowanej odszkodowanie w wysokości dochodzonej pozwem i obecnie dochodzi od pozwanego jej zwrotu na podstawie art.828 kc. Pismem z dnia 26.09.2012r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty zakreślając termin płatności do dnia 31.10.2012r., jednak bezskutecznie.

W uzupełnieniu sprzeciwu z dnia 15.10.2013r. pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych a nadto o zawiadomienie w trybie art. 84 kpc o toczącym się postępowaniu (...) w W. (co też Sąd uczynił).

W uzasadnieniu sprzeciwu przyznał, że w okresie od 01.06. do 15.10.2012r. zgodnie z zawartą umową wykonał w sposób profesjonalny i terminowy prace budowlane na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w J.. Zgodnie z tą umową, w przypadku wyrządzenia szkody przez pozwanego w ramach wykonywania umowy, zobligowany on był do jej naprawienia. Roszczenie nie zostało zgłoszone pozwanemu w trakcie wykonywania prac więc nie mógł on ustalić czy istnieje pomiędzy nimi a szkodą związek przyczynowo-skutkowy a także nie mógł ewentualnie usunąć tej szkody lub zgłosić jej swojemu ubezpieczycielowi – TU (...). Na okoliczność wysokości szkody powódka dołączyła jedynie dokumenty prywatne które są dowodem tego, iż ich wystawca złożył oświadczenie o treści w nim zawartej. Ciężar dowodu wszystkich przesłanek odpowiedzialności deliktowej spoczywa na poszkodowanej, w tym wykazania winy pozwanego. Powódka tej winy nie wykazała, jak również związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy wykonywaniem prac przez pozwanego a powstałą szkodą. Nie wykazała też wysokości i rozmiaru szkody.

W dalszym piśmie procesowym strona powodowa podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 01.06.2012r. do 15.10.2012r. pozwany w oparciu o umowę zawartą ze Wspólnotą Mieszkaniową przy ul. (...) w J. wykonywał prace remontowe polegające na wymianie pokrycia dachowego w budynku Wspólnoty.

okoliczności niesporne

a nadto

dowód : - umowa z dnia 28.05.2012r.- k. 72-77 akt

W nocy z dnia 04 na 05 lipca 2012r. w spornym rejonie przeszła burza z intensywnym wiatrem i opadami deszczu.

Część obróbek blacharskich wokół gzymsu budynku była w tym czasie zdjęta. Przed docelowym położeniem na nich papy, miejsce prac zostało na noc zabezpieczone folią, która jednak zerwała się pod naporem wiatru.

Powyższe spowodowało zalanie kilku lokali znajdujących się na 3 piętrze budynku, w tym lokalu należącego do A. D., w którym zalaniu uległ sufit w pokoju dziennym i w kuchni oraz częściowo ściany w pokoju dziennym.

Właściciele zalanych lokali zgłosili ten fakt wykonawcy prac – pozwanemu, który usunął skutki zalań we wszystkich lokalach, za wyjątkiem lokalu A. D..

dowody: - zeznania świadka B. C. – k. 113

akt,

- zeznania świadka R. Ł. – k. 114 akt

W dniu 06.07.2012r. A. D. zgłosiła szkodę polegającą na zalaniu mieszkania powódce, z którą miała zawartą umowę ubezpieczenia mienia od tego typu szkód.

okoliczność niesporna

a nadto

dowody: - notatka służbowa – k. 49 akt,

- zgłoszenie szkody – k. 50-51 akt

W trakcie prowadzonego postępowania likwidacyjnego w dniu 11.07.2012r. przedstawiciel powódki dokonał oględzin i obmiarów lokalu poszkodowanej a następnie sporządził kosztorys w zakresie wyceny prac koniecznych do usunięcia skutków zalania opiewający na kwotę 1.020,50 zł.

Odszkodowanie w tej kwocie zostało poszkodowanej wypłacone.

dowody: - protokół likwidacji szkody – k. 52-53 akt,

- operat szkodowy – k. 54-56 akt,

- obmiary –k. 57 akt,

- zawiadomienie o przyznaniu odszkodowania – k. 58-

59 akt

Pismem z dnia 26.09.2012r., doręczonym pozwanemu w dniu 28.09.2012r., powódka wezwała go do zapłaty kwoty 1.020,50 zł w terminie do dnia 31.10.2012r., jednak bezskutecznie.

okoliczności niesporne

a nadto

dowód: - wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru

– k. 60-61 akt

Pozwany zawarł z (...) T.U S.A. w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w związku z prowadzoną działalnością na okres od 10.02.2012r. do 10.042.2013r. potwierdzoną polisą nr (...).

dowód: - polisa – k. 78-80 akt

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w całości zasługiwało na uwzględnieniu.

Zgodnie z treścią art. 828 § 1 zd. 1 kc jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania.

Wskazany przepis zawiera regulację regresu ubezpieczeniowego i przewiduje przejście roszczeń wobec sprawcy szkody z poszkodowanego na zakład ubezpieczeń. Poprzez sam fakt zapłaty odszkodowanie ubezpieczyciel nabywa to samo roszczenie, które przysługiwało poszkodowanemu (ubezpieczonemu) wobec sprawcy szkody.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy na skutek wypłaty poszkodowanej (ubezpieczonej) A. D. odszkodowania w kwocie 1.705,45 zł na stronę powodową przeszło roszczenie w tej wysokości przysługującej poszkodowanej wobec pozwanego jako sprawcy szkody w oparciu o przepis art. 415 kc. Zgodnie z jego treścią, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

W niniejszej sprawie wykazane zostały wszystkie przesłanki odpowiedzialności deliktowej z art. 415 kc, tj.:

- fakt, z którym ustawa wiąże odpowiedzialność sprawy – czyn noszący znamiona winy,
- wystąpienie szkody oraz
- związek przyczynowy pomiędzy działaniem sprawcy i szkodą.

W ocenie Sądu zarówno sprawstwo pozwanego nie może budzić jakichkolwiek wątpliwości.

Okoliczności te znalazły potwierdzenie w treści zeznań świadków B. C. i R. Ł. (pracownika pozwanego wykonującego prace remontowe), którym sąd dał wiarę w całości. Żaden ze świadków nie miał wątpliwości co do tego, że przyczyną zalania lokalu poszkodowanej było zerwanie przez wiatr prowizorycznego zabezpieczenia z folii prac wykonywanych przez ekipę pozwanego w obrębie gzymsu budynku. Z zeznań świadków wynikało przy tym, iż w trakcie tego samego zdarzenia zalaniu uległy również inne lokale znajdujące się na tej samej kondygnacji, co lokal A. D., zaś pozwany uznając swą odpowiedzialność usunął w nich skutki zalania.

W ocenie Sądu nie może również ulegać wątpliwości, iż działanie pozwanego było zawinione.

Zgodnie bowiem z treścią art. 355 §1 kc dłużnik obowiązany jest do staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju (należyta staranność). W myśl zaś §2 cyt. przepisu należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności.

Z powyższego wynika, że w odniesieniu do stosunków o charakterze zawodowym konieczna jest staranność na poziomie wyższym od przeciętnej, wymagana od specjalistów bez względu na to, czy osiągnęli oni odpowiednio wysoki stopień biegłości w drodze uzyskania specjalistycznego wykształcenia zawodowego (fachowego), czy też poprzez praktyczne doskonalenie zawodowe. Zasadne jest zapatrywanie, że każdy podmiot gospodarczy, prowadząc działalność, spełnia jednocześnie wszystkie warunki do prowadzenia takiej działalności gospodarczej, a do takich warunków należy posiadanie wiadomości i umiejętności fachowych na poziomie wymaganym w obowiązujących przepisach (por. wyrok SN z dnia 17 sierpnia 1993 r. III CRN 77/93, OSNC 1994, nr 3, poz. 69).

Pozwany jako podmiot trudniący się zawodowo naprawą pokryć dachowych powinien więc być zabezpieczyć wykonywane prace w taki sposób aby wiatr i deszcz nie był w stanie zerwać tych zabezpieczeń, bądź tak rozplanować prace, aby nie pozostawiać na noc zabezpieczeń, które nie były dostatecznie wytrzymałe.

Pozwany nie wykazał przy tym, aby zdarzenie, w trakcie którego doszło do zalania lokalu poszkodowanej, przybrało postać siły wyższej, co zwalniałoby go od odpowiedzialności. Nie każdy bowiem wiatr, nawet bardzo porywisty uznany być może za siłę wyższą, tym bardziej, że fakt ich występowania na spornym terenie Kotliny J. w sezonie letnim nie jest niczym nadzwyczajnym.

Sąd uznał również, iż wysokość szkody została należyście wykazana. Niesporne było bowiem, że strona powodowa wypłaciła poszkodowanej odszkodowanie w kwocie dochodzonej pozwem, po przeprowadzeniu stosownego postępowania likwidacyjnego. Zakres uszkodzeń w lokalu poszkodowanej wykazany w protokole likwidacji szkody

zbieżny był przy tym z tym wynikającym z zeznań obu przesłuchanych świadków. Powódka przedstawiła również operat szkody ze stosownym kosztorysem i obmiarami, zaś wynikająca z niego kwota nie odbiega od wysokości szkód tego rodzaju. Kierując się zasadami doświadczenia życiowego można również stwierdzić, iż do rzadkości należą sytuację aby odszkodowanie wypłacone przez zakład ubezpieczeń przewyższało wartość szkody - dominuje tendencja odwrotna.

Jeśli, w ocenie pozwanego, wypłacone odszkodowanie przewyższało wartość szkody, zaś pozycje kosztorysu sporządzonego przez stronę powodową nie odpowiadały stanowi faktycznemu, to winien on był taki zarzut wprost sformułować a następnie go wykazać, stosowanie do reguł wynikających z treści art. 6 kc.

Ponieważ takich zarzutów nie zgłoszono, zaś ewentualny dowód z opinii biegłego na tą okoliczność zważywszy na fakt, iż od dnia wyrządzenia szkody minęło prawie dwa lata, byłby również jedynie wyceną szacunkową, zaś jego przeprowadzenie uwzględniając wartość przedmiotu sporu wątpliwe z uwagi na zasady ekonomii procesowej, Sąd przyjął wartość szkody na kwotę dochodzoną pozwem.

Nie budzi również wątpliwości w świetle przytoczonych wyżej zeznań świadków istnienie związku przyczynowego pomiędzy niewłaściwym zabezpieczeniem prac przez pozwanego a wystąpieniem szkody.

Przeciwko zasadności powództwa nie przemawiała podnoszona przez pozwanego okoliczności posiadania ubezpieczenia z tytułu odpowiedzialności cywilnej przedsiębiorcy.

Odpowiedzialności pozwanego z tytułu wyrządzenia szkody pociąga wprawdzie za sobą odpowiedzialność jego ubezpieczyciela, jednak nie wyłącza jego własnej odpowiedzialności wobec poszkodowanego. Pozwany jako sprawca szkody odpowiada bowiem na podstawie stosunku odszkodowawczego wynikającego z czynu niedozwolonego, zaś jego ubezpieczyciel na podstawie stosunku zobowiązaniowego ubezpieczenia OC (art.822§4 kc). Odpowiedzialność każdego z nich oparta jest więc na innej podstawie prawnej. Jest to przypadek tzw. odpowiedzialności in solidum (solidarność przypadkowa, niewłaściwa).

Mając powyższe względy na uwadze orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O odsetkach ustawowych orzeczono na podstawie 481§ 1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc. Ponieważ termin spełnienia świadczenia z tytułu regresu ubezpieczeniowego nie jest oznaczony, świadczenie to powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Wezwanie do zapłaty z dnia 26.09.2012r. doręczono pozwanemu w dniu 28.09.2012r. Zasadnym było zatem zasądzenie odsetek ustawowych po upływie 14 dni od tej daty. Ponieważ jednak strona powodowa domagała się w pozwie zasądzenia tych odsetek dopiero od dnia 01.11.2012r., sąd nie mógł w tym zakresie wyjść ponad żądanie i orzekł zgodnie z nim.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 kpc. Na koszty te składała się opłata od pozwu w kwocie 30 zł, koszty prowinizji (...) – 0,78 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł, oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 180 zł ustalone na podstawie §6 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002r., nr 163, poz.1348 ze zm.).